

SEKLET

N:r 4

Lösnummer 50 öre

1957

Kan man tro på astrologien?

Om någon erkänd astronom skulle ge bara en vink om att det finns en viss verklighet bakom astrologien, så skulle antagligen åtminstone ett par tre av "de stora" tidningsdrakarna överfalla honom lik "ödeättlingar från Jurahaven". Men varför skulle detta vara så orimligt att ge astrologien ett erkännande? Tvärtom är det rama tanklösheten att helt förneka den. Att den blivit orimligt missbrukad må vara en sak, men det har inte mer med saken att skaffa än att t. ex. dynamiten har missbrukats — den förnekas inte av den orsaken. Erkänner man den kosmiska strålningen, så bör det väl inte vara svårt att begripa att strålningen från stjärnvärlden har ett inflytande. Börja med att erkänna solfläckarnas inflytelse på inte bara väder utan även på de levande varelserna på jorden. Gå över att fråga hur det är med månens inflytande. Ingen kan förneka densamma. Varför skulle då inte en himlakropp så stor som Jupiter och oss så närbelägen ha någon inverkan! Att vår närmaste planet Mars står i en kosmisk förbindelse med vår jord är väl också oförnekeligt. Så kunna vi fortsätta och få många positiva svar.

Men vad har väl sådant vetande för nytta? Det är inte sagt att det har någon nytta alls. Det kan tvärtom ha bara onyttta, men det är i så fall nyttigt att veta även detta.

Det har funnits tider, då astrologien satts framför all gudomlig uppenbarelse, ja, gjorts till den nästan enda gudomliga uppenbarelsen. En stor del av forntidens religioner äro grundade på framför allt astrologiska förutsättningar. Den religionsforskning, som går förbi de astrologiska inflytelserna och förutsättningarna, saknar det logiska sammanhanget. Naturfolken kände den kosmiska strålningen, inte som vetenskap, men som en verklighet av vilken även människan var beroende. Såsom tillhörande den jordiska sfären står människan under de kosmiska krafterna av olika slag. Med de kosmiska krafterna menar man ju framför allt "den kosmiska strålningen", det materiella alltets utstrålningar. Att utforska dessa krafter och deras verkningar bör väl tillhöra vetenskapens uppgifter. Men vetenskapen ryggat tillbaka för många problem, som känt är. Det mera spekulativa, det som ej kan undersökas i laboratorier eller mätas, vägas, iakttagas med de yttre sin-

nena, det är i allmänhet uteslutet ur det vetenskapliga provandet.

Vid sidan av denna vetenskapens breda allfarväg, går emellertid en annan vetenskapsväg, som ger rum för forskning även utom det direkt iaktagbara mysteriet, tänkandet, analogislut, iakttagelser av företeelser utom vardagsmiljön och vardagspsykologien. Först när dessa båda vägar sammanlöpa kan man tala om en förutsättningslös vetenskap, en allsidig bedömare. Då kan det också bli rum för vetenskaplig självprovning, som nu i vissa fall är uteslutet på grund av dogmatiska förutbestämmelser. Då kommer också astrologien att bli omprövad och erkänd som ett medel i människokänedom och förklaring av människors själsgåtor och karaktärsegenskaper, ett medel i förenig med flera andra. Då kan den få en god betydelse, ty många bunden själ kan bli frigjord genom att förstå sig själv.

Dramats utveckling genom tiderna

Vad är dramats innersta väsen? Det är att återgiva idéhistoria i åskådlig form. I dramat söker man att återgiva en historisk handling, men så att de agerandes psyke och det historiska sammanhanget och de bakomliggande drivkrafterna skymta fram igenom det hela. Det är det egentliga dramats natur. Men ur detta har sedan under tiderna utvecklats skådespelet i allmänhet som en ren fantasidikt. Detta blir då oftast en avspeglning av dess egen tid, den tid, då det framfödes.

Dramatiken, skådespelet, tycks vara ett hos människorna inneboende behov. Redan naturfolken har sina uppträdanden med fingerade figurer och dramatiska handlingar, och barnen infoga gärna dramatiska imitationer i sina lekar.

Det mera konstnärliga och utstuderade dramat finna vi i det gamla Grekland, Athén, där en på tusen var ett geni och en på tiotusen ett "odödligt" snille. Dramat var där en ödesmättad tragedi. Dessa skakande framställningar, som upplevdes av det naiva folket med en inlevelse utan hämmande kritik, åstadkom sådana själsskakningar, att man måste efteråt utplåna eller åtminstone förmildra inrycket genom uppförandet

Århundradets mest mystiska man, som nått till offentligt inflytande någonstädes, är utan tvivel den ryske munken **Rasputin**. Hans namn är avskytt. Han kastar en mörk skugga över zarfamiljens minne. Men han har en gång förtrollat ett helt furstehus. Vi ha ett märkligt vittnesbörd om honom från den förnekade furstinna **Anastasia**, d. v. s. kvinnan, som blev dömd i Berlin att vara en polsk arbetardotter. Denna kvinna har berättat en mängd minnen från sin barndom vid kejsarhovet, där arbetardottern aldrig varit, vilka till större delen kunnat verifieras. I boken "**Anastasia**" (Bonniers 1928) återges hennes berättelse även om Rasputin:

"Föräldrarna voro lika mot oss alla; de älskade sina barn och gjorde ingen åtskillnad. — Självfallet var

RASPUTIN

det något särskilt med vår bror. För det första var han sjuk och för det andra var han ju den blivande kejsaren; alla skämde bort honom...

När min bror var sjuk, led han sådana plågor, att man knappast kunde stå ut att se därpå. Ingen av läkarna kunde hjälpa honom.

Endast en kunde hjälpa och det var den helige fadern (Rasputin)...

Han behövde endast komma och bedja och genast blev min bror bättre. Mamma litade fullständigt på honom; han var för oss alla ett helgon. Om han hade varit i livet, skulle denna olycka aldrig ha drabbat oss. Det var så rysligt att det var vår kusin, som mördade honom. Vi kunde aldrig riktigt förstå, att någon av vår familj kunde göra detta. Vi fyra systrar hava sett honom ofta nog. Vi voro i mammas rum, då han kom, och fingo kyssa hans hand. Han var pappas bästa rådgivare.

Han var den ende, som sade pappa sanningen och varnade honom för detta krig, den ende som visste, att detta krig skulle bringa oss ofärd."

Detta vittnesbörd överensstämmer alldeles med vad man förut känner till. Att Rasputin hade en otrolig hypnotisk förmåga är känt. Han anses ju ock att ha missbrukat denna i sexuellt avseende. Men han var även just som Anastasia omtalar en makt hos tsaren att söka förebygga kriget. Det torde också vara just för detta hans inflytande som han mördades. Jag kände en sångerska som vistats vid tsarhovet. Hon hade en

Forts. & sid. 2, spalt 1.

Därefter komma vi till medeltiden med dramats upplevelse i nya former. Det nya religiösa livet med dess

Forts. & sid. 2, spalt 2.

Grafologisk orientering

IV.

Vid grafologisk bedömning finns det vissa mera påtagliga, man kan säga grövre kännemärken; men även de minsta tecken och avvikelser böra iakttagas och bedömas. Om betydelsen av vad som kan kallas för obehagligheter vittnar allra mest skriftprov, som ha använts vid rättegångar för att utröna vem som har skrivit vissa dokument. Här gäller just de små tecknen. Många misstag ha här begåtts av experter. En dylik identitetsprövning är en särskild sida av skriftundersökning. Därom ha skriftexperter yttrat: "Identitetsprövningarna i rättsfall ha nästan uteslutande legat i händerna på litografer, skönskrivare, underordnade skrivare i ämbetsverk o. s. v." Därför ha också oupphörliga misstag ägt rum. Det har förekommit mer än ett rättsfall, då oskyldiga ha blivit dömda på skriftexperters utlåtanden. Det mest bekanta av dessa är vad som hände vid Dreyfus — affären 1894, då kaptenen i franska generalstaben, Alfred Dreyfus, blev oskyldigt dömd på grund av en skrivelse. Att inte bara diletanter utan även giltiga som sakkunniga kunna missa sig framgår därunder att fem sakkunniga hade uttalat sig och resultatet blev tre för och två mot hans skuld. Det påminner om ett mål i Sverige, då ävenledes fem experter uttalade sig enligt skriftprövning, visserligen av annat slag. Där frkändes tre och dömdes "skyldig" två. Rätten fäste sig reellt endast vid de två i detta fall, i fallet Dreyfus endast

vid de tre, d. v. s. i båda fallen voro de negativa fällande, således de enda som hade reell betydelse. I båda fallen tycks man ha glömt bort ordet "hellre fria än fälla". I ingetdera fallet tycks man ha granskat psykologiskt, t. ex. den solklara saken att om någon annan har skrivit, så har den naturligtvis sökt sätta sig in i den andres tankegång och imiterat honom. Det kan finnas otur vid val av skriftexperter. — I fallet Dreyfus skedde emellertid följande. Två år efter domen återgavs skrivelsen i tidningen Le Matin. Tolv kunniga skriftexperter gjorde undersökningar och kommo alla till det resultatet, att de två handstilarna, som undersökts, inte voro identiska och att Dreyfus var oskyldig. Men det är ungefär lika svårt att riva upp ett rättegångsbeslut, som utgjort ett misstag, som att en riksdag skulle ändra ett galet beslut, hur solklart det än må vara att det är galet. Ty myndigheterna få inte misstaga sig. Efter många svårigheter blev dock Dreyfus frikänd och frigiven. Huruvida han blev återtagen till armén mins jag inte till, förmodligen satte han det inte ens ifråga, liksom jag tänker att Helander, om han bleve frikänd, inte ville antaga någon mer kallelse till biskop. — Att begå misstag kan vara oavsiktligt, att inte vilja rätt till det, är avsiktligt.

I nästa nummer skola vi återgiva en skrivelse och bedöma den enligt icke blott grafologi utan även efter andra grunder såsom frenologi m. m.

DRAMATS UTVECKLING...

Forts. från sid. 1.

RASPUTIN.

Forts. från sid. 1.

förmånlig uppfattning av Rasputin och betonade hans förmåga att motarbeta kriget och att det var på grund därav, som kamarillan omkring tsaren undanröjde honom (han blev skjuten, liket stoppades i en säck, som sänktes i Neva). Därmed kom i stället kamarillan att behärska tsaren, och så blev tsaren den första, som tvangs att göra en framstöt mot kriget, vilket gick så till. Den tyska generalstaben följde i hemlighet åtgärderna i Ryssland, varigenom de erhöilo kunskap om att den ryska armén mobiliserades. En million man närmade sig Tysklands gräns. Den tyske kejsaren telegraferade till tsaren och frågade om de mobiliserade. Tsaren svarade att de inte hade mobiliserat en man. Då förklarade tyske kejsaren krig. Samtidigt tillfrågades Frankrike, om det skulle förhålla sig neutralt. Erhölles ej svar inom 24 timmar, så betraktades det såsom krigsförklaring. Då detta svar ej erhöills hade Frankrike indirekt förklarat krig. Tre dagar därefter förklarade England krig. Så utbröt det krig, varpå ännu aldrig en verklig fred blivit slutet. De två världskrigen ingrepp i varandra.

Så var då Rasputin en ödesmäniska.

historiska förutsättningar och dess psykiska former. Medeltiden utmärkes därför av det religiösa dramat, ja, hela den medeltida gudstjänsten var en dramatisk föreställning. Folket kunde inte läsa, vid föredrag såsom nutidens predikanter hade de ej heller vana. Dessa naturbarn fattade lättast bilder och berättelser, som i sin form anknöto till förfädernas sador och trubadurernas sångspel (sagan i sångens form). De mottogo mystiken i färg och ton. Således fick gudshuset sitt religiösa drama framställt på kyrkans väggar i bilder, synnerligast från helgonens historia. Det blev dåtidens predikan, när prästen eller munken förklarade och tillämpade bildernas språk från vägarna inför den skara, som stod lyssnande och skådande på kyrkogolvet. Till detta kom prästens och eventuellt korgossarna skrudar, sångläsning på ett främmande mystiskt klingande språk o. s. v. Men de religiösa bilderna och stämningarna började föras ut även till andra platser än kyrkan. Och ett stycke fram i medeltiden inträdde även andra historiska bilder än de bibliska och legenderna i dramat. Under medeltidens första århundraden lades grunden till det moderna dramat. Därom mera framdeles.

Skönmålning av kulisser

Verklighet och dröm

"Jorden och haven äro rika av råmaterial av alla slag, rika på energikällor, outtömliga på mänsklig och maskinella arbetskrafter. De möjliggöra i varje fall att rikligen nära och försörja 6 milliarder människor i st. f. 2 1/2. Och i dag måste av 2 1/2 milliard 1 1/2 milliard hungra och svältta. Detta beror därpå att finansmonopol och markmonopol anropa de åstadkomna livsviktiga rikedomarna på ett godtyckligt sätt i händerna på ungefär 15 procent av jordens befolkning, under det att 85 procent, massan av producerande människor, måste vara egendomslösa.

Världfredspolitik är socialpolitik, den är kamp mot monopolens världsmakt. Världsfreden blir först då säkrad, när statsmonopolets makt i öster och finansmonopolet i väster ha blivit hämmade. Det har skett först då, när alla verkande människor ha fått tillgång till privategendom och produktionscentra. Privategendom i händerna på varje verkande människa är ett väsentligt starkare vapen än skjutvapen och är tillika även det starkaste argumentet i den andliga kampen mot kollektivism och kommunismen ... och även mot materialismen".

Dessa ovan anförda ord ha vi hämtat från en tysk tidning "Das Weltgewissen". Man kunde göra långa utläggningar därtill, men ett par punkter må särskilt bemärkas. Pendeln svänger från den ena sidan till den andra. När de socialistiska idéerna skönmålade framtiden, då hade ideallet för tillvaron här på jorden uppnåtts i och med den färdiga socialiststaten. Sen kunde man inte komma högre än till detta himmelrike på utvecklingens skala. Man hade kommit i det lyckliga stilleståndets rike. Men — mänskligheten lever i en ständig oro, lever med i pendelutslagen: när man kommit till en sida, så svänger pendeln över till den andra. Så blir mänskligheten aldrig färdig i sin utveckling. Gränsen är snart uppnådd på den statliga koncentrationen och maktorganisationen. Nu kommer redan reaktionen. Den kommer aldrig att kunna hejdas, även om våldet går fram som i Ungern. Vad som skedde i Ungern var ett förebud till vad som kommer att ske överallt.

Den andra punkten i vår kommentar blir att påvisa hur varje nymorad rörelse i utopierna, de vackra skönmålningarna och framtidsdrömmarna ser morgonrodnaden till en ny lyckligare tid. Det där om de outtömliga naturtillgångarna är en dröm i överklighetens land. Det enda tänkbara är att människorna skulle kunna ta ännu outnyttjade naturkrafter i sin tjänst, t. ex. strålningen och magnetiska strömmar, solenergien och andra kosmiska krafter. Men ännu äro vi ej där. Enligt våra nuvarande möjligheter och sätt att använda naturresurserna återstår vid fortfarande stegrad folktillväxt ingen annan möjlighet än en världsomfat-

tande katastrof av något slag. Vad försörjningen beträffar, så skulle visserligen en omläggning till en del andra odlingar och mera vegetarisk kost betyda mer än nyodlingar. Det är dock här inte fråga om att möta ett stegrat behov för föda till några hundratal millioner utan det gäller milliarder inom något enda släktled. Vi måste väl försöka med någon annan utopi, t. ex. utvandring till en folktom planet.

Amerika utdömer cigarretten

Radikala åtgärder vidtagas.

I nr 1 av Seklet hade vi en artikel om cigarrettens öde i Amerika under rubriken "Den stora cigarrettrevolutionen". Revolutionen fortsätter i ökat tempo. Och det behövs. År 1953 röktes 2397 cigaretter per person räknat i U. S. A. Där gäller det tydligen att rädda nationens liv.

Vid undersökningar som gjorts har det klart ådagalagts att arbetare, som använda tobak och sprit, utföra mindre och sämre arbete än de avhållsamma. En disponent av en stor firma gjorde undersökningar i berörda avseende. Han beslöt att under en tid av tre år avveckla dem som använde sprit och tobak. Det gällde således att sluta med sprit och rökning eller sluta platsen. Resultatet av förvandlingen och förnyelsen av personalen var lysande, stegrad produktion, mindre sjuklighet, färre skador.

Följden blev att andra firmor gingo samma väg med avseende på anställning av personal. "Endast absolutister och icke rökare antagas" annonserade allt fler firmor.

Försäkringsbolagen intygade att de som inte använde njutningsmedlen voro bättre objekt. De som voro vanerökare och spritförbrukare hade långt mindre uthållighet, mera bråkiga, mindre tillförlitliga.

Vanerökare och vanedrickare äro odugliga för krigstjänst. Det blir allt svårare för dessa att erhålla plats. Det stora missbruket i Amerika har framtvingat nya åtgärder. Det kommer att bli nödvändigt även i vårt land, så som sprit och rökning tilltar. På kontor sitter de arbetande och röka. Är det ett sammanträde, så måste luften förpestas, så att en icke rökare måste undanbe sig att bli invald, i styrelse och kommittéer. På Järnvägarna bli väl snart de rökfria avdelningarna tomma. Snart bli väl även klassrummen på läroverken fulla av rök. Lärjungarna komma antagligen att fordra det. Och då så:

Det borde bli en kraftig och auktoritativ kampanj mot rökandet främst i skolorna. Tidningarna borde fortsätta att lämna uppgifter om hälsoskadan etc.

Slagrutemyten avlivad

men den uppstår igen

Följande tidningsnotis har sitt intresse:

"Provinsialläkare O. Brooling i Hälleviksstrand har givit ut ett häfte med titeln 'Slagrutan — en mång-hundratusenårig förvillelse'. Att en grenklyka som hålls på slagrutemännens speciella sätt efter en stund oemotståndigt vrids ner mot jorden är den naturligaste sak i världen, förklarar doktorn. Ingen människa kan nämligen en längre tid knyta händerna i en hård utåtvriden ställning — de vrids snart inåt på grund av muskeltrötthet. De starka fingerböjarmuskelnerna på armbågens insida strävar nämligen efter att vrida underarmen inåt.

Det sorgliga i saken är att slagrutemännen oförskyllt blivit betraktade som bedragare eller hysteriker av tvivlarna, medan de troende betraktat slagrutans utslag som ett resultat av oupptäckta krafter i jorden. Både troende och tvivlare har lika fel: alltsammans är bara en enkel och naturlig muskelfunktion, konstaterar dr Brooling."

Hela denna beskrivning visar att dr Brooling inte gjort några väsentliga undersökningar av saken, ej heller studerat litteratur. Man undrar varför läkare i vårt land skall visa sin okunnighet på områden som inte tillhöra dem mer än vilken som helst annan. En stund innan jag skriver detta träffade jag en man, som besökt en läkare i Frankrike, som undersökte honom medelst slagruta (pendel). Det var en legitimerad läkare, därefter som fallet så ofta är i de stora kulturländerna, homeopat.

Själv har jag under tiotals år undersökt saken även hos andra förutom de tusentals prov som jag själv har gjort. Jag kunde därför anföra massor av erfarenheter. Följande må vara nog. Vid mitt föräldrahem söktes i min barndom efter vatten genom att slå ner rör på olika ställen. Men inget blev funnet, såsom vanligtvis är fallet vid dylik undersökning. Artionden därefter sen jag själv funnit konsten anmärkte jag vid ett besök där: "Jag undrar om det inte skall finnas vatten på något ställe" och undersökte med klockan, som ju också kan användas som "slagruta". Jo, strax innanför tröskeln mellan två rum fann jag en åder: "Rätt ut här från gaveln skulle de ha sökt, så hade de träffat på en åder" anmärkte jag. Ett par år därefter hade de tillkallat en brunsökare från annan ort. Han bjöds gå in från ena rummet till det andra. Som han klev över tröskeln, så började hela kroppen att ryckas och skaka "som en guttaperkagubbe" under förklaringen "här går en åder", den som jag förut tagit ut. Ett stycke utanför gaveln blev brunnen upp-tagen.

Den heliga striden

När man strider för oheliga ändamål blir striden alltid ohelig. Strid för heliga ändamål förutsätter heliga vapen. Principiellt är således all strid med mordvapen förkastlig. Därför sade också Jesus "de som taga till svärd skola med svärd förgås". Mordvapen bli ej mer heliga, om de välsignas av vigvatten och handpåläggning. Om folkens ledare brydde sig om Jesu ord, så skulle aldrig krig uppkomma. Saken är dock icke så enkel: Om någon vill mörda hustru och barn, har mannen rätt att försvara dem, även med mördande vapen?

I denna värld är varje människa, som kommer i världen, kallad av högre makter till strid mot det onda. "Det onda" — finns det onda? Känn efter i ditt eget bröst, se efter i dina egna spår på levnadsvägen. Vem kan undgå att finna kampen mellan det onda och det goda hos sig själv? Och därmed även i den stora vida världen! Huru väldig den strid är säga oss Jesu ord, "Menen I, att jag har kommit för att sända frid på jorden, nej, säger jag eder utan svärd." Därmed kastade Jesus ut i världen ett ord för diskussion, om ock i första hand ett ord av andligt uppbåd till den andliga vapensynen. Ordet svärd har här sin särskilda kraft och klang, ett ord, som i sin nakenhet riktar sig mot det jordiska svärdet, det svärd, som skulle höjas mot de bekännande och kämpande kristna, varom världshistorien lämnar oss tillräckligt vittnesbörd alltintill denna dag. Men med all sin kallelses kraft reser ordet upp kallelsen till det andliga svärdet, det svärd, som Jesus förde mot sin samtid och vår samtid med all dess lögn och skrymteri.

Naturkrafter

I Mänsklighetens barndom, som kan räknas till för några hundra eller några tusen år sedan, personifierade människan naturkrafterna. Hur frambringades blixten? det var en fråga det. Hur skulle man förklara detta naturens underverk och denna förskräckande kraft? Någon förklaring måste man ju ha. Och så måste man se en person bakom blixstens framslungande. Det blev den väldige Tor som slungade sin hammare mot jättarna. Vilken styrka måste icke denne gudamänniska besitta. Men deras fantasi var dock endast en svag bild av den kraft, som blixten, denna elektriska gnista, verkligen äger.

Det beräknas att 100 blixtrar urladda sig över vår jord varje sekund. Som väl är gå de flesta i rymden mellan molnen. Dessas kraftutveckling har beräknats till 1,5 milliarder kilowatt. En tiondel därav vore nog för att förse mänskligheten med nu behövlig elektrisk kraft. Men naturen är frikostig. Den slösar med kraften som det här kan synas till ingen nytta. Sannolikt

skulle dock, om denna kraft upphörde, en rubbning ske med avseende på jämvikten i naturen.

Människan håller på att laborera med atomkraften, som egentligen tillhör ett annat kraftområde än det materiella. Vetenskapliga ingenjörer i Amerika uppgjorde en plan för byggandet av ett lokomotiv, som skulle drivas med atomkraft. Det beräknades till en kostnad av 1.200.000 dollar. För att förebygga atomstrålningen på människorna måste man bygga ett skyddshölje av bly med en vikt av 200 ton. Härför måste byggas ett jättelokomotiv, som skulle uppbäras av 24 hjul och med en längd av 48 meter. Något fullständigt skydd mot atomstrålningen skulle likväl ej kunna erhållas. Det är nog bäst att till en början anlägga stillastående kraftverk för atomkraften, om nu detta kan ske utan obotliga skador.

Fingerlyftet

En egendomlig företeelse och ett intressant experiment.

Ett av de många egendomliga parapsykiska fenomenen är den s. k. levitationen d. v. s. upphävandet av tyngdlagen så att personer och föremål synas sväva fritt i luften. Fenomenet är sällsynt och kräver oftast närvaron av starka medier. Det finns emellertid ett experiment som påminner om levitation, och som är så enkelt att alla kan utföra det. Det går så till att en person, gärna den tyngsta i sällskapet, sätter sig på en stol och fyra andra personer ställa sig runt om honom på så sätt att två stå mitt emot varandra vid hans skuldror och de två andra på samma sätt vid hans knän. De fyra fatta sedan varandras händer och stå så under några minuter i lugn och med tanken koncentrerad på det förestående experimentet, alltså bilda en s. k. psykisk cirkel. Man kan också lägga samtliga händer på den sittandes huvud på så sätt att nr 1 lägger först dit sin högra hand, därefter nr 2 sin högra, nr 1 sin vänstra etc. så att händerna komma omväxlande höger och vänsterhänder i en stapel. Efter en stund drager nr 1 ut sin hand ur stapeln och lägger den på den översta handen i stapeln, därefter gör nr 2 likadant med sin vänster etc. så att en ständigt växling pågår under någon minut. Experimentet lyckas i regel lika bra vilket av dessa koncentrationssystem man väljer Nr 1, t. ex. den som står vid högra skuldran, räknar därefter 1, 2, 3 och på" 3" drar samtliga sina händer till sig, knäpper dem så att pekfingerarna lämnas fria och hålles sträckta och förda intill varandra, samt fattar den sittande på följande sätt: de som stå vid skuldrorna fatta med sträckta armar och endast med pekfingerarnas yttersta ände (händerna fortfarande knäppta) i den sittandes armhåla, personerna vid den sittandes knän fattar på samma sätt i knäveckan på denne och samtidigt

som samtliga dra ett djupt andetag föres armarna sträckta och med försökspersonen vilande på de sträckta pekfingerarna uppåt så långt armarna räcka. Man skall då finna att detta sker utan känsla av tyngd, den som lyftes har förlorat nästan hela sin vikt och själv känner han det på samma sätt. Lyftet varar endast någon sekund sedan försvinner kraften och man bör då se till att den lyftade ej faller ned utan mjukt och lugnt sänkes ned på stolen igen. Man bör alltså akta sig för att i häpenheten dra undan sina händer ty då kan den lyftade falla handlöst ned.

Även döda föremål kunna lyftas på detta sätt, och det sker alltid lika lätt även om föremålet är så tungt att ett lyft på vanligt sätt vållar ansträngning. Om någon i sällskapet skulle vara mycket trött kan dock försöket misslyckas.

O. A.

En sanndröm

En händelse, som gjort ett starkt intryck på mig, inträffade för c:a 20 år sedan. — Det var en vår. Min make och jag hälsade på min svärmor. Då vi satt där och pratade föreslog svärmor, att vi senare skulle hälsa på en väninna till henne, som hon ej sett på länge. — Vi tågade upp och ringde på, och hon var hemma — men till vår stora förvåning, såg hon alldeles förgråten ut. Vi frågade vad som stod på, och hon berättade: "Jag har varit ute på stan med en fru. När jag kom hem lade jag bort mina ringar. Jag vågar då rakt inte tala om det för min man heller, och jag har letat i hela huset och vänt upp och ned på allt, så nu är jag alldeles yr i huvudet." Jag föreslog, att hon skulle titta i askan i spisen, om de möjligen hade kommit i något papper, som hon bränt — men utan resultat. "Vi skall också snart flytta ut till landet", sade hon. "Så far jag väl sedan in i stan en dag och fortsätter mitt letande." Hon hade en väninna inneboende, och de skulle hjälpas åt med sökandet. Att ringarna fanns i våningen visste hon, för hon hade tagit av sig dem, sedan hon kommit hem. Vi var mycket nyfikna hur det skulle lyckas, så jag ringde senare och frågade om den försvunna "skatten". "Nu har jag köpt tvåkronorsringar så länge," påstod hon en dag.

Så efter några veckor kom vi att titta in på en genomresa. Då frågade jag hur det gått med ringarna. Då berättade hon, att hon ringt till Hallbergs juveleraraffär, där kände hon föreståndarinnan. För henne berättade hon då om sin förlust

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel.. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1957
Upplaga: 20.000 ex.

Nr 4 — 1957

International society of naturopathic physicians

Eftersom engelskan hos oss är andra språket våga vi sätta en engelsk överskrift på detta stycke. Den betyder "Det internationella naturläkar-sällskapet". Jaså, en internationell kvacksalvarliga skulle professor Bergstrand och våra övriga professorer, många läkare och medicinalstyrelsen utbrista om den rubriken. Nej, det är fråga om idel med. professorer och läkare, en sammanslutning, som har sitt huvudsäte i USA. Bland dess medlemmar finner man t. ex. B. Ashner, som genom sina skrifter är världsbekant. Medlemmar finnas från åtminstone följande länder: Tyskland, Frankrike, England, Holland, Italien, Schweiz, Argentina, Portugal, Österrike. Ur de skandinaviska ländernas medicinska järnridå tycks dock ingen haft mod att titta fram.

Sammanslutningens organ i Tyskland heter "Heilkunde-Heilwege", 6 nummer 32 sid. per år. Redaktör är med. dr W. Devrient med några tiotal medarbetare från olika länder. Vilket är syftet med denna sammanslutning? Dess första mål är att fastställa den medicinska vetenskapens första grund såsom förebyggande åtgärder mot sjukdom och ohälsa, således ett arbete för mänsklighetens hälsa. Det är givet att den medicinska vetenskapen med sådana utgångspunkter blir ej endast en naturvetenskaplig sektion utan även en filosofisk-humanistisk-religiös, d. v. s. den intresserar sig för hela människan och för hennes inställning i hela det historiska sammanhanget. Den dietiska frågan, matförgiftningar, jordbruksfrågan blir då en av de första punkterna på dess hälsoprogram. Eftersom dess mål är hälsa i st. f. sjukdom, så förkastar den sjukdomsympningar såsom degenererande och grundfalska. Den förkastar

och tillade, att nu är det väl bäst att jag köper ett par guldringar. Hon svarade: "Det skall du ej göra, för jag har haft en dröm i natt om ringar. Sällan drömmer jag, men då det händer, brukar det slå in ganska bra, så lugna du dig litet." Hennes dröm var, att hon låg i deras våning. På morgonen, när hon vaknade, såg hon ringarna i en filt. — Det hade aldrig hänt i verkligheten, att just hon legat i den våningen. — Men hon var också god vän med väninnan, som var inneboende där. Några veckor efter drömmen var de ute på en fest tillsammans. Då föreslog väninnan, som bodde i våningen, att hon skulle komma upp och ligga kvar för att slippa gå den långa vägen hem till sig. — Hon som aldrig legat där förut men drömt om ringarna.

På morgonen, när hon vaknade, vad får hon se? Jo, på filten ligger de förlorade ringarna!

N. N.

medicinförgiftningar och använder sig därför av läkemedel i ogiftig form och då i främsta rummet homeopatiska medel. För övrigt motarbetar den förgiftningar genom tobak och andra missbrukade narkotiska medel och njutningsmedel. Vi ämnar att lämna vidare upplysningar från detta läkarvetenskapens eget arbete till förnyelse.

LITTERATURFÖRLAGETS ÖRTTJÄNST

Box 634, Stockholm 1.

Vår avdelning för Hälsoörter erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Vi anskaffa de flesta örter till lägsta dagspris. Till priserna tillkommer porto för brev el. paket.

Löwenzahndrageer:

Verkar stimulerande på gallans funktion samt bukspottkörtelns verksamhet. Vid bristfällig lever- och gallverksamhet inträder ofta ämnesomsättningsstörningar vilka kunna förebyggas. Neutraliserar magsyran. Framställes bl. a. av maskrosens rot och blad. Maskrosen verkar framför allt blodrenande, blodförbättrande och blodbildande. 4: 50.

Haqvimistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4: 25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4: 25

Valerianadrageer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Misteldrageer:

Vid nervös hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Vetegroddrageer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistressvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

Vitlökskapslar

25 st 1: 75
50 st 3: 25
100 st 6: —
200 st 11: —

Be-Vital

Består bl. a. av grönsaker, B-vitaminrik torrjäst och örter (humle), vilka äro till hjälp vid nervös sömnlöshet, trötthet och nervositet. 3: 50

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanedande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel. 3: 50

En bok för den som vill bli skön och slank — och äga en strålande hälsa!

Vivos Voco

FRISK — SLANK
STARK

Med Moderna Metoder

Förf. ger en fullständig beskrivning på fastekuren, när man bör ta den och hur den skall tagas, vilka som absolut ej skall taga en fasta. Olika slag av "halvfasta" beskrives. Den som vill bli slank skall finna ett kapitel om nya rön som visar hur man kan "äta ner vikten", bl. a. redogöres för den nya amerikanska "Drick middag". En hel del sidor ägnas åt moderna hjälpmedel som finns att tillgå i marknaden. I detta avsnitt blir boken ett litet uppslagsverk. Matordning för en skönhets- och slankhetsdag är införd på omslagets insidor. Och så kostar den bara 2 kr. Beloppet får gärna sändas i frimärken. En bok för friska och sjuka som borde få stor spridning. — En bok för alla! 2: —

* * *

Bushido, japanernas system, visar vägen till koncentration och tankeskärpa — och hur man vinner sina medmänniskor!

Bushido är en bok för alla som vill något här i livet, för den som vill bli en god försäljare, för den som vill vinna vänner och för den som vill komma ur sin ensamhet, för den som vill bli frisk och för den som vill ha sin hälsa kvar. Det är en bok för läraren som vill ha sina elever med sig och för företagsledaren lika väl som för arbetaren. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig uttryck i Nyttänkarrörelsen. Bushido ger alla någonting väsentligt. 4: 50

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Erfarenheter, som vise män gjort i gamla tider, har också Örtagubben beskrivit.

Han lär oss även hur örterna ska insamlas, torkas, förvaras och tillredas.

Boken Örtagubbens 25 underbara läkeörter kan bli till ovärderlig nytta. 4 —

* * *

Gelée Royale

ETT MEDEL FÖR

HALSANS BEVARANDE

Gottfried Haussman heter mannen, artist och biodlare som anser sig ha kommit på orsaken till att bidrottningen blir större och dessutom bortåt 60 gånger äldre än de andra bina i samhället. Det är den föda hon får av de 5—9 dagar gamla arbetsbin som matar henne: en blandning av honung och frömjöl och en utstötning från huvudkörtlarna av dessa. Denna föda kallas Gelée Royale. Att detta även skulle vara nyttigt för människor är åtskilliga forskare både i Tyskland, Frankrike och USA ense om. Men Haussman har lyckats dra praktiska slutsatser av sina undersökningar och gå vidare. Han har nämligen lyckats konservera Gelée Royal så att det håller sig ett år eller längre. En artikel om H. och hans upptäckt är införd i Allers nr 20 i år. Gelée Royal användes i förebyggande syfte. Man tar 1 tesked dagligen ½ tim. före maten.

Standardförpackning,

375 gr. 15: —

Starkare dosering,

175 gr. 25: —

375 gr. 50: —

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - Stockholm

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Postadress

Namn

Adress